

Bożena Błaszczuk

Raczkowice, gm. Dąbrowa Zielona,
woj. częstochowskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 10, 154

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Analogiczny inwentarz wydobyto z jam i palenisk.

Inwentarz warstwy kulturowej stanowiła ceramika datowana podobnie jak w badanych obiektach oraz ceramika wczesnośredniowieczna.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania zakończono.

RACZKOWICE, gm. Dąbrowa Zielona
woj. częstochowskie
Stanowisko 3

Muzeum Regionalne
w Radomsku

Badania prowadziła mgr Bożena Błaszczuk. Finansowało Muzeum Regionalne w Radomsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko leży na nieużytku zwanym "sołtysówką", około 400 m na wschód od zabudowań wsi, przy drodze polnej w kierunku Soborzyc.

Badania na cmentarzysku miały charakter ratowniczy i rozpoznawczy. Przebadano obszar 3/4 ara odkrywając 20 grobów ciałopalnych.

W jednym z wykopów odkryto skupienie 16-tu grobów ciałopalnych jamowych. W czternastu spośród nich znajdowała się ceramika toczona na kole, w 5-ciu znaleziono stopione fragmenty szkła. Prócz tego w grobach znajdowały się ułamki kościanych grzebieni, zdobionych okładzin kościanych, gwoździe, nożyk, fragment przęślika, bardzo zniszczone fragmenty fibul niemożliwych do zidentyfikowania oraz liczne ułamki ceramiki lepionej ręcznie. To zgrupowanie pochówków na podstawie licznie występującej ceramiki toczonej na kole można datować na połowę III w. n. e.

W wyżej położonej części stanowiska odkryto 4 groby ciałopalne, w tym 2 popielnicowe. Jeden z nich, grób kobiety, wyróżnił się bogatym wyposażeniem w postaci: żelaznego okucia szkatułki z kluczem, sprężyny do zamka, kolistej sprzączki, 2-ch identycznych fibul żelaznych inkrustowanych srebrem z zachowanym częściowo brązowym kapturkiem na sprężynę /IV gr. Almg./, żelaznego noża, igły, przęślika i ułamków 7 naczyń lepionych ręcznie z bogatą ornamentyką. Jak dotychczas, jest to najstarszy pochówek na cmentarzysku datowany na schyłek fazy B2.

Materiały znajdują się w Muzeum Regionalnym w Radomsku.

Badania będą kontynuowane.